

Arrest

**nr. 339 158 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2025.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 3 oktober 2025 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 31 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 15 november 2022 binnenkwam, diende op 16 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 juli 2022 werden de vingerafdrukken van verzoekster geregistreerd in Griekenland (Eurodac).

1.3. In 2023 en 2025 werden twee zoontjes van verzoekster geboren.

1.4. Op 11 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 16 oktober 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/11/2022
Overdracht CGVS: 28/12/2022

U werd op 13 augustus 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.15 uur tot 12.52 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw vertrouwenspersoon, F.K., was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. Uw advocaat, Meester Mathilde QUESTIAUX, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. U werd op 14 juni 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 08.39 uur tot 12.50 uur, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, Meester Mathilde QUESTIAUX, was aanwezig van 08.47 uur tot 12.50 uur.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Ashraf clan, subclan Hussein, sub-subclan Balawi. U bent geboren op [...] januari 1998 in Halgan, in het district Bulo Burte in de provincie Hiiraan in Somalië. In Halgan woonde u bij uw moeder. Toen u zeven jaar oud was bent u verhuisd naar uw tante langs moederszijde, Q.A., in Mogadishu. Ze zei aan uw moeder dat ze u zou opvoeden, maar in realiteit gebruikte ze u als huishoudhulp en liet ze u niet naar school gaan. In 2015 dwong uw tante u om te trouwen met O. O. mishandelde u en u werd zwanger van hem. In de laatste maanden van uw zwangerschap slaagde u erin terug te ontsnappen naar Halgan. O. stuurde oudere mannen naar Halgan om u op te komen halen. Hij weigerde te scheiden van u. De mannen sloegen u. U weigerde terug te keren naar O. in Mogadishu. Uw moeder en oma, die in hetzelfde huis als u woonden, besloten u daarop buiten te zetten. Volgens uw traditie zijn ze immers verplicht om u terug naar uw echtgenoot te sturen. Anders zou het hun imago schaden. Vervolgens hebben vriendinnen van u in Halgan u onderdak geboden. Ergens in 2016 scheidde u van O. met de goedkeuring van uw moeder. In februari 2016 werd uw dochter Y. geboren. Vanaf maart 2016 slaagde u erin een huis te huren in Halgan. Nadat u was buitengezet, praatte u niet meer met uw grootmoeder in Halgan. Uw moeder steunde u twee jaar lang wel stiekem met geld en voeding. Zo kon u overleven. Eind 2018 opende u een eetcafé in Halgan. Uw klanten waren bedoeïenen en Somalische militairen. U was bevriend geworden met de Somalische militairen en begroette hen met een knuffel en een kus op de wang. Ergens in 2020 stuurde AlShabaab u een sms waarin stond dat u een ongelovige was, omdat u ongelovigen eten gaf en lichamelijk contact met hen had. U heeft hier met een aantal mensen over gesproken, maar ze adviseerden u om hier geen gehoor aan te geven en u concludeerde dat het een grap was. In oktober 2020 bracht Al-Shabaab een bom tot ontploffing in uw eetcafé. U raakte ernstig gewond aan uw been en uw moeder overleed in de aanslag. U werd overgebracht naar het ziekenhuis in Mogadishu waar uw been werd geamputeerd. U verbleef er ongeveer vier maanden. In het ziekenhuis kreeg u twee sms'en van Al-Shabaab. In de twee sms'en stond er dat Al-Shabaab u ter dood veroordeelde en dat ze wisten waar u was. Toen u het ziekenhuis verliet, moest u ondergedoken leven. U verbleef eerst twee weken in Baar Ubaah, vervolgens twee maanden in Xamar Shebsheb en vervolgens nog een korte periode in Howl Wadaag.

U verliet Somalië in januari 2022 met het vliegtuig. U landde in Turkije en verbleef hier tot juli 2022. In april 2022 trouwde u met O.J.M. in Turkije. Van hieruit vertrok u met de boot naar Griekenland waar u verbleef tot 14 november 2022. In Griekenland deed u een verzoek om internationale bescherming. U kreeg er de vluchtelingenstatus. Vanuit Griekenland ging u met het vliegtuig naar België waar u, via een tussenstop in Frankrijk, aankwam op 15 november 2022. In België diende u op 16 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw zoon A.A.H. werd geboren op [...] januari 2023.

U vreest dat Al-Shabaab u zal doden na hun bedreigingen, dat u gedwongen zal worden om te huwen en dat AlShabaab uw zoon zal rekruteren.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Een originele echografie gemaakt in België van uw zoon A., een kopie van uw Grieks vluchtelingenpaspoort waarop staat dat u afkomstig bent uit Halgan, uw originele Griekse identiteitskaart als vluchteling, een kopie van de inschrijving in het ziekenhuis van uw zoon A., een kopie van het medisch rapport van de ziekenhuisopname van uw zoon A., een kopie van een attest dat vaststelt dat u VGV type 2 ondergaan heeft, uw originele inschrijvingskaart bij het GAMS, een origineel attest van de gel die u gebruikt voor de medische complicaties ten gevolge van uw vrouwelijk genitale verminking (VGV) en dat vaststelt dat u naar de kinesist gaat, een kopie van een attest van een orthoprothesist in verband met uw prothese, een origineel attest van een klinisch psycholoog dat u last heeft van amnesie en cognitieve moeilijkheden, een kopie van een verklaring dat u F.K. aanstelt als uw vertrouwenspersoon, uw facebookprofiel en correcties op uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

In het attest dat u neerlegt stelt een klinisch psycholoog vast dat u moeilijkheden heeft op cognitief niveau, dat u evenementen en elementen door elkaar haalt, last heeft van amnesie en dat chronologie moeilijk is voor u. Op geen enkele manier in het bewuste attest wordt echter uiteengezet hoe de klachten werden onderzocht. Het bevat geen objectieve uiteenzetting van de werkwijze die gehanteerd werd, noch welke feitelijke, objectieve vaststellingen konden worden gedaan met betrekking tot de gemelde klachten. Het is dan ook geheel onduidelijk op welke basis de opsteller van het attest tot de conclusie komt dat de genoemde klachten gegrond zijn. In het attest wordt op geen enkele wijze verduidelijkt op welke wijze uw psychologische klachten, waarvan u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets vermeldde (verklaring DVZ d.d. 21/12/2022, vraag 29; vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ d.d. 21/12/2022), een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure in concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Verder bleek tijdens beide persoonlijke onderhouds dat u concreet en uitgebreid op vele u gestelde vragen kon antwoorden en u gaf aan het einde van de onderhouds ook aan alle vragen goed begrepen te hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 d.d. 14/06/2024, p. 20; notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 13/08/2024, p. 20).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw

bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1, dd. 14/06/2024, p. 2; notities persoonlijk onderhoud CGVS 2, dd. 13/08/2024, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

1) Uw verklaringen over het contact met uw familie in Somalië tasten uw algemene geloofwaardigheid aan:

- U stelt dat u het telefoonnummer heeft van uw tante die woont in de buurt van Halgan met haar man en uw dochter. U kunt hen echter niet contacteren, omdat u het u niet kan veroorloven om naar het buitenland te bellen en zij hebben geen simkaart. U probeerde hen dus op te sporen via andere mensen, maar los van hun laatste verblijfplaats ergens in 2023, won u geen informatie over hen in (CGVS 2, p. 4). U zegt dat u de laatste keer rechtsreeks van uw dochter gehoord heeft vlak voor uw vertrek in 2020 (CGVS 2, p. 5). Het CGVS acht het zeer onwaarschijnlijk dat u sinds uw vertrek geen contact meer heeft gehad met uw dochter louter omwille van de kost, terwijl u er wel in slaagde om duizend euro te betalen om van Turkije naar België te reizen (verklaringen DVZ, dd. 21/12/2022, vraag 32).

- U stelt tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u nooit meer met uw tante in Mogadishu gesproken heeft nadat u terug was verhuisd naar Halgan. U had alle contact verbroken met haar (CGVS 1, p. 11). Tijdens uw interview bij de DVZ stelde u echter dat onder meer uw tante Q.A. u geholpen heeft om Somalië te verlaten (verklaringen DVZ, vraag 32). U vertelt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS zelfs dat u nog contact heeft gehad met haar in Turkije (CGVS 2, p. 3-4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid komt u niet verder dan te stellen dat uw vorig interview misschien fout vertaald was (CGVS 1, p. 4). Uw verklaringen op de DVZ werden aan u voorgelezen in het Somalisch en u heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bovendien stuurde u op 12 juni 2024 via uw advocaat wel een andere correctie door op uw verklaringen bij de DVZ (zie groene map, 12) en verklaarde u bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk dat er geen andere fouten waren in het verslag van uw verklaringen bij de DVZ (CGVS 1, p. 3).

2) Uw verklaringen over uw verhuis van Halgan naar Mogadishu en terug, zijn ongeloofwaardig

- U stelt dat u niet weet waarom uw moeder niet mee verhuisd is met u naar Mogadishu. U heeft dit bovendien nooit aan haar gevraagd, omdat u er naar eigen zeggen niet had bij stilgestaan om die vraag te stellen (CGVS 1, p. 5). U heeft het dus ook niet gevraagd toen u later terug naar Halgan verhuisde.

- Er kan verwacht worden dat u meer interesse getoond zou hebben over de handelswijze van uw moeder wat betreft uw verhuis naar Halgan.

- Uw moeder kwam nooit op bezoek bij u toen u in Mogadishu was en u weet niet waarom (CGVS 1, p. 7). Wederom kan er verwacht worden dat u hier bij terugkeer naar Halgan naar gevraagd zou hebben en meer interesse getoond zou hebben voor de handelswijze van uw moeder, met wie u nadien nog samenwoonde en die u verder ondersteunde.

- U vertelt dat uw tante uw moeder soms ging bezoeken in Halgan, maar dat u nooit mee bent gegaan. U gevraagd of uw moeder nooit aan uw tante gevraagd heeft om u te mogen zien, stelt u louter dat ze vertrouwde op uw tante dat ze u goed ging behandelen (CGVS 1, p. 7). Dat uw moeder nooit pogingen ondernomen heeft om u te kunnen zien, is niet geloofwaardig in het licht van de relatie die u beschrijft met uw moeder te hebben. Zij was degene die u toeliet om te scheiden met O. tegen de wil in van uw tante in (CGVS 2, p. 3). Ze hielp u bovendien twee jaar lang stiekem financieel, hielp u uw eetcafé oprichten en hielp u in uw eetcafé zelf (CGVS 1, p. 11, 12, 14).

- Het is allesbehalve plausibel dat uw tante Q.A. u eerst als slavin behandelde, niet naar school liet gaan en uithuwelijkte (CGVS 1, p. 5-6), vervolgens duizenden euro investeerde om u het land uit te helpen (verklaring DVZ, vraag 32; CGVS 2, p. 3) om u erna opnieuw naar Somalië te willen zien reizen omdat u nog getrouwd bent (CGVS 2, p. 3).

Bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid over uw verhuis van Halgan naar Mogadishu en terug.

3) Uw verklaringen betreffende het eetcafé dat u hield in Halgan zijn ongeloofwaardig

- Het is gelet op de door u geschetste context reeds opmerkelijk dat u er als vrouw van een machteloze clan zonder vader of mannelijke familieleden (CGVS 2, p. 8) eerst in slaagde om de oudere mannen die naar u werden gestuurd om u terug te halen te weigeren (CGVS 2, p. 12) en vervolgens op eigen houtje een eetcafé te starten. Even frappant is uw bewering dat u onderdook (CGVS 2, p. 12) maar vervolgens wel een eetcafé begon waardoor u zich in het openbare leven toonde.
- Over de oprichting van uw eetcafé komt u niet verder dan te zeggen dat u het oprichtte naast een man die maïs maalde en dat u tafels, stoelen, thermoskannen en ook de bekers enzovoort heeft gehuurd. U betaalde er vijf shilling per dag voor. Hierna valt u stil. Er kan verwacht worden dat u in staat zou zijn diepgaander over zulke onderneming te vertellen die een grote impact op uw leven gehad heeft (CGVS 1, p. 12).
- U bent tegenstrijdig over de klanten die u kwamen bezoeken. Bij de DVZ stelt u dat uw klanten militairen van Djibouti waren en mannen van de overheid (vragenlijst CGVS, dd. 21/12/2022, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelt u dat de militairen van Djibouti niet uw klanten waren. U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd zegt u dat u dat niet gezegd had en dat het fout vertaald was bij de DVZ (CGVS 1, p. 14). Dit is geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid (zie supra).
- U vertelt dat er veel Somalische soldaten naar uw café kwamen. U stelt dat u een goede band met hen had opgebouwd en dat u een soort vriendschap met hen had opgebouwd (CGVS 2, p. 12). Toch kent u slechts de namen van twee van hen (CGVS 2, p. 12-13). Over een van uw vrienden T. weet u bovendien enkel dat hij van de Hawadle clan is en dat hij overleed in 2023. Voor de rest weet u niets over hem. U weet bijvoorbeeld niet of hij een gezin had. U zegt dat hij u over andere omstandigheden niets gezegd heeft (CGVS, 2, p. 12-13). Het kan verwacht worden dat u meer van uw klanten bij naam zou kennen en dat u meer informatie zou hebben over de klanten waarmee u bevriend was.
- U vertelt dat u de Somalische soldaten in uw café groette met knuffels en kussen op de wang (CGVS 1, p. 17). U vertelt dat u niet echt had nagedacht over het gevaar om dit te doen in een gebied waar Al-Shabaab invloed had. U dacht dat aangezien de overheid er gevestigd was dat u niet zo snel aangesproken zou worden (CGVS 2, p. 13). Dit is opnieuw bijzonder onwaarschijnlijk in het licht van de eerdere verklaringen die u aflegde over Al-Shabaab. U vertelde dat Al-Shabaab iedereen doodt die banden heeft met overheid of die tegen hun ideologie is (CGVS 2, p. 10). U zegt dat er voor uw problemen in 2016 bijvoorbeeld een aanslag was gepleegd op een theehuis waar de Ethiopische en Somalische troepen klanten waren, in 2017 een bakker door Al-Shabaab werd vermoord omdat hij brood leverde aan het leger en in 2019 een clanoudste die banden had met de overheid vermoord werd door Al-Shabaab (CGVS 2, p. 9, 10). Volgens uw eigen verklaringen was het in Halgan dus al heel gevaarlijk om banden te hebben met de overheid, zelfs toen de overheid er aan de macht was.

Bovenstaande vaststellingen over uw eetcafé in Halgan en uw relatie met de Somalische soldaten die er uw klanten waren, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw herkomst en levensomstandigheden voor uw komst naar Europa.

4) Uw geografische kennis over Halgan is beperkt. Er kan verwacht worden dat deze groter zou zijn. Hoewel u slechts vier jaar in Halgan gewoond heeft na uw verhuis uit Mogadishu, maakten bedoeïenen uit de streek immers deel uit van uw cliënteel (CGVS 1, p. 14, 15). U vertelt dat klanten u vertelden over dorpen in de buurt (CGVS 2, p. 6). Het is dus onwaarschijnlijk dat u zo weinig informatie over de regio heeft.

- U weet niet hoe ver de Shabelle rivier ongeveer wandelen is van Halgan (CGVS 1, p. 15).
- U weet niet of er een checkpoint was in de buurt van Halgan. U zegt dat u dit ook niet zou weten, omdat u niet rondwandelde in Halgan (CGVS 1, p. 16). Het CGVS bezit informatie dat er een militair checkpoint was in de buurt van Halgan dat in 2017 zelfs is aangevallen door Al-Shabaab. Hierbij kwamen soldaten om het leven (zie blauwe map 1 en 2).
- U zegt dat er geen bergen of heuvels zijn rond Halgan (CGVS 1, p. 16). In de buurt van Halgan liggen echter drie heuvels, namelijk de Buur Bille, de Buur Libaax en de Buur Garbare (zie blauwe map, 3)
- Gevraagd naar dorpen die in de buurt van Halgan liggen noemt u plaatsen als Garasiyaani, Barkoy, Farqalaal, Garaashka en Buur Abooto. U gevraagd of er dorpen dichterbij liggen zegt u dat u zich geen andere dorpen kunt herinneren (CGVS 2, p. 6). Op de kaart is duidelijk te zien dat er verschillende dorpen nog dichterbij liggen dan Garasiyaani, Barkoy en Farqalaal. Buur Abooto is bovendien een heuvel en geen dorp, op satellietbeelden is geen huis te bekennen in de omgeving (zie blauwe map, 4 en 5), hetgeen sterk de indruk wekt dat u enkele plaatsen op de kaart memoriseerde maar zelf niet in deze regio verbleef.
- U kent het dorp Dhaxlar niet dat op twaalf kilometer van Halgan ligt en stelt dat u Habas Weyn dat op zes kilometer van Halgan ligt ook niet echt kent (CGVS 2, p. 6, 11; zie blauwe map, 4 en 6).
- In uw eerste persoonlijk onderhoud stelt u dat er enkel lager onderwijs was in Halgan, terwijl u in uw tweede persoonlijk onderhoud stelt dat er zowel lager als middelbaar onderwijs was in Halgan (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 6).

Uw beperkte kennis over de geografie van de streek verminderen het geloof dat gehecht kan worden aan de door u beweerde afkomst.

5) Uw kennis over Al-Shabaab en hun acties tegen soldaten in Halgan toen u daar was, is beperkt. Er kan verwacht worden dat u hier beter van op de hoogte zou zijn aangezien Somalische soldaten deel uitmaakten van uw cliënteel.

- U kent slechts de naam van één persoon van Al-Shabaab in Halgan. Mensen praatten erover in uw eetcafé. Buiten dat hij de grote leider was in de regio en dat hij een gevreesd man was, weet u echter niets over hem (CGVS 2, p. 10-11).*
- U werd meermaals uitgenodigd om meer te vertellen over een aanslag in 2016 maar kon er niet meer over vertellen dan dat er geschoten werd, een bom ontplofte, veel mensen omkwamen en mensen vluchtten, algemeenheden die voor zowat elke aanslag gelden (CGVS 1, p. 19-20). Hoeveel slachtoffers er vielen kon u zelfs niet bij benadering zeggen (CGVS 1, p. 19).*
- U vertelt dat het gevecht van 2016 het laatste gevecht was tussen de overheid en Al-Shabaab in Halgan toen u er was (CGVS 2, p. 9). Na 2016 staan er echter nog 25 gevechten tussen de overheid en Al-Shabaab geregistreerd in ACLED (zie blauwe map, 7). In de media verschenen er ook verslagen van gevechten na 2016 rond Halgan (zie blauwe map 1, 8 en 9). Het is niet mogelijk dat u deze gevechten zou categoriseren als aanslagen en ze u daarom niet herinnerde. U immers gevraagd of u zich aanslagen op soldaten in Halgan herinnert door Al-Shabaab, kan u enkel een autobom noemen en een huis dat tot ontploffing is gebracht (CGVS 2, p. 20). Gezien uw profiel van uitbaatster van een eetcafé met soldaten en bedoeïenen als klanten, kan er verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de gebeurtenissen die plaatsvonden tussen Al-Shabaab en soldaten in de regio waar u woonde en werkte.*

Uw beperkte kennis over Al-Shabaab en hun acties tegen soldaten in Halgan toen u daar was, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst.

Zelfs indien u zaken moeilijk in de tijd zou kunnen plaatsen zoals vermeld in het attest van uw klinisch psycholoog, moet er op gewezen worden dat bovenstaande vaststellingen geen betrekking hebben op de chronologie van gebeurtenissen. U slaagde er niet in om uw persoonlijke levensomstandigheden op geloofwaardige wijze te schetsen, noch om afdoende te antwoorden op de vragen van het CGVS over de regio Halgan. U bleek bovendien wel in staat om een opsomming te geven van enkele dorpen, clans en gebeurtenissen in de regio (CGVS 2, p. 5, 6) en uw voorgehouden problemen in Somalië op uitgebreide wijze toe te lichten (CGVS 1, p. 17). Uit niets blijkt dan ook dat de hiaten in uw kennis en uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw directe leefwereld het gevolg zouden zijn van een geheugenproblematiek.

Het CGVS benadrukt dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over waar u wanneer heeft verbleven. Als verzoeker om internationale bescherming heeft u de plicht hier een duidelijk zicht op te bieden zodat het CGVS uw nood aan internationale bescherming verder kan onderzoeken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan, in district Bulo Burte, gelegen in de regio Hiiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Halgan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Voor zover uw advocaat aanhaalde dat u een alleenstaande vrouw met een zoon bent (CGVS 1, p. 20) moet worden benadrukt dat u zelf geen zicht bood op uw werkelijke regio van herkomst, uw familiale netwerk (supra) en dat doorheen uw asielprocedure hoe dan ook bleek dat u wel degelijk geholpen werd door (onder meer mannelijke) familieleden en vrienden die u jarenlang zouden hebben verzorgd, onderdak hebben verschaft en voor uw reis naar Europa betaalden (CGVS 1, p. 10, 14; CGVS 2, p. 9, 18).

Voor zover uw advocaat en uw vertrouwenspersoon aanhaalden dat u als vrouw met een beperking – u heeft een beenprothese - gediscrimineerd zou worden (CGVS 1, p. 20-21) moet worden aangestipt dat u zelf louter aanhaalt dat u uitgescholden zou worden (CGVS 2, p. 19) hetgeen onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging of ernstige schade te worden gekwalificeerd. Voorts beschikt het CGVS niet over informatie waaruit zou blijken dat elke persoon met een fysieke beperking in heel Somalië dermate gediscrimineerd zou worden dat er a priori sprake zou zijn van een situatie van vervolging. U liet tevens na om informatie neer te leggen waaruit dit zou kunnen blijken.

Wat betreft uw stelling dat u onvoldoende zorg zou krijgen voor uw fysieke beperking en voor de nierproblemen van uw zoon A. omdat Somalië niet ontwikkeld is (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 19), dient te worden vastgesteld dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1,

A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Belgische Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient ter beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Voor de volledigheid moet nog aangestipt worden dat uw vrees dat uw éénjarige zoon A. gerekruteerd zou worden door Al-Shabaab omdat alle tieners volgens u gerekruteerd worden (CGVS 2, p. 11) geheel hypothetisch is.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 14/06/2024 en 13/08/2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er op het einde van het onderhoud op 14/06/2024 uitdrukkelijk op gewezen dat u op bepaalde vlakken weinig wist over Halgan en dat het belangrijk was dat u het zei als u voor een lange of korte periode ergens anders gewoond had. U bleef vasthouden dat u in Halgan gewoond had (CGVS 1, p. 20). Op het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud van 13/08/2024 werd u wederom gewezen op het feit dat u weinig wist over Halgan. U bleef vasthouden dat u de waarheid vertelde (CGVS 2, p. 20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw

aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande beslissing geenszins veranderen. Geen van de documenten zegt immers iets over de locaties waar u verbleef alvorens u Somalië verliet. In het kader van het door u neergelegde VGV-attest verwees u louter naar problemen die u hierdoor in het verleden ondervond en de mogelijkheid dat uw dochter, die momenteel in Somalië verblijft, gelijkaardige problemen zou kunnen ondervinden (CGVS 2, p. 3). Hieruit kan geen nood aan internationale bescherming in uw hoofd worden afgeleid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 4, 5, 18, 60 en 61 van het Verdrag van Istanbul inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt als volgt:

“A. Vluchtelingstatuut

Het CGVS stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over haar verblijf in Somalië. Er wordt betwist dat zij effectief afkomstig is uit het Jilib.

Eerste onderdeel : Inconsistenties volgens CGVS

1. De contacten met haar familie zijn weinig geloofwaardig

a) Het feit dat ze beweert dat ze haar dochter niet kan contacteren omdat dit te duur is, terwijl ze wel een reis naar Europa heeft betaald.

De verzoekster heeft verklaard dat haar contact met haar dochter zeer beperkt is om verschillende redenen:

- Ze heeft sinds haar vertrek uit Somalië in 2020 geen direct contact meer gehad met haar dochter. Ze legt uit dat dit komt doordat haar tante, die voor haar dochter zorgt, alleen een lokale SIM-kaart gebruikt en geen toegang heeft tot internet. De verzoekster stelt dat ze het zich niet kan veroorloven om naar het buitenland te bellen vanwege haar financiële situatie.

De verzoekster benadrukt dat zij hulp heeft gekregen om Somalië te verlaten en dat zij niet over eigen financiële middelen beschikt. Momenteel werkt zij niet en verblijft zij in een opvangstructuur van Fedasil. Ze heeft geen inkomen waarmee zij contact kan opnemen met haar dochter.

- De verzoekster heeft geprobeerd haar dochter via anderen te lokaliseren. Ze heeft met name hulp gevraagd aan kennissen uit Halgan of vrienden in Turkije om informatie te verkrijgen over de verblijfplaats van haar dochter en tante. Deze pogingen hebben tot nu toe echter geen resultaat opgeleverd.

b) Bij het CGVS verklaarde ze dat ze nooit meer contact heeft gehad met haar tante in Mogadishu nadat ze uit Halgan was verhuisd, terwijl ze bij de DVZ zei dat haar tante Q.A. haar had geholpen om Somalië te verlaten

Het is waar dat de verzoekster contact heeft gehad met haar tante in Turkije, zoals zij heeft uitgelegd tijdens haar gehoor bij het CGVS (CGVS 2 - pagina 4). Dit contact was echter meer een kwestie van bedreiging dan van een vriendelijk gesprek. De verzoekster gaf ook duidelijk aan dat ze hier geen goede herinneringen aan heeft overgehouden.

Het is bovendien belangrijk om, om verwarring te vermijden, te benadrukken dat de verzoekster het bestaan van twee tantes heeft vermeld:

- Tante van moederskant (Q.A.): Ze woonde bij deze tante in Xamar (Mogadishu) nadat ze Halgan had verlaten. Deze tante nam haar mee om haar "op te voeden", maar uiteindelijk werd ze uitgebuit voor huishoudelijk werk. Ze werd niet naar school gestuurd, zoals beloofd, en werd tegen haar wil gedwongen te trouwen met een oudere man.

- Een andere tante (genoemd in de context van hulp bij het verlaten van Somalië): Deze tante zou hebben geholpen om haar reis naar Europa te financieren met het erfdeel van haar moeder. De verzoekster beschrijft echter ook een conflictueuze relatie met deze tante, die haar slecht behandelde en haar de toegang tot haar huis ontzegde nadat ze gewond raakte bij een aanval.

2. Verhuizing van Halgan naar Mogadishu:

a) Ze weet niet waarom haar moeder naar Mogadishu is verhuisd en heeft nooit geprobeerd dit te achterhalen.

b) Haar moeder kwam nooit op bezoek in Mogadishu, en ze weet niet waarom.

c) Haar tante ging af en toe naar Halgan, maar zichzelf ging nooit mee en heeft haar moeder nooit gezien. d) Het is niet geloofwaardig dat haar tante Q.A. haar als een slaaf behandelde, haar vervolgens dwong te trouwen, en haar uiteindelijk hielp om het land te verlaten.

De verzoekster was erg jong toen deze verhuizing plaatsvond, wat kan verklaren waarom ze deze beslissing niet heeft bevestigd. Ze was volledig afhankelijk van haar familie in die tijd en had waarschijnlijk niet de middelen of capaciteit om zulke familiebeslissingen in twijfel te trekken of te onderzoeken.

Haar moeder leefde in een landelijke omgeving en zorgde voor vee, volgens haar verklaringen. Dit impliceert dat ze verantwoordelijkheden had die haar bewegingsvrijheid beperkten. Bovendien zijn de infrastructuur en vervoersmogelijkheden in Somalië vaak ontoereikend, wat dergelijke moeilijkheden kan verklaren. En

tenslotte kreeg ze informatie van haar tante die zei dat het goed ging met haar dochter, dat ze naar school ging... dus voor de moeder leek alles in orde te zijn.

Het is aannemelijk dat haar tante de verzoekster opzettelijk van haar moeder heeft geïsoleerd om haar leven beter te kunnen beheersen. De tante kon de verzoekster op deze manier manipuleren en haar contact met de familie beperken, met als doel haar als huishoudelijke hulp in te zetten.

Haar tante zei tegen haar moeder zei dat ze goed werd behandeld en naar school ging, terwijl dit niet het geval was. Ze verklaarde dat haar moeder haar tante vertrouwde en dacht dat de verzoekster naar school ging. In werkelijkheid gebruikte de tante dit als excuus om haar als huishoudelijke hulp uit te buiten, en ze werd nooit naar school gestuurd.

De verzoekster vermeldde ook dat haar moeder niet op de hoogte was van het slechte gedrag en de mishandelingen die ze in Xamar onderging.

En tenslotte, wat betreft het vertrek uit Somalië, heeft de verzoekster duidelijk uitgelegd dat ze voornamelijk geholpen is door haar andere tante, die een stuk land van haar moeder heeft verkocht, en dat het dankzij deze hulp was dat ze Somalië heeft kunnen verlaten. Haar tante die haar heeft vervolgd, heeft geen fundamentele rol gespeeld in haar vertrek.

3. Haar verklaringen over haar café zijn niet geloofwaardig

a) Ze heeft naar eigen zeggen zelfstandig een café kunnen openen zonder steun of andere hulp.

De verzoekster heeft verklaard dat ze hulp heeft gekregen bij het openen van haar café. Ze gaf aan dat leden van de lokale gemeenschap geld hadden ingezameld na de geboorte van haar kind, wat haar in staat stelde een ruimte te huren en de benodigde apparatuur, zoals tafels, stoelen en thermoskannen, aan te schaffen. Ook vermeldde ze dat haar moeder haar af en toe discreet ondersteunde, ondanks hun moeilijke relatie

b) Ze geeft weinig details wanneer ze wordt gevraagd naar de oprichting van haar café

De verzoekster heeft informatie gegeven over de stappen die ze heeft genomen om haar café te starten, hoewel beknopt. Ze legde uit hoe ze apparatuur en meubilair huurde, zoals thermoskannen en stoelen, en dat ze thee en lokale gerechten klaarmaakte en verkocht. Ze heeft ook uitgelegd dat zij hulp had gekregen (CGVS 1 -pagina 12)

c) Ze heeft tegenstrijdige informatie gegeven over de klanten die ze heeft ontvangen.

Ze gaf toe dat Somalische militairen tot haar vaste klanten behoorden, maar ontkende dat buitenlandse soldaten, zoals mensen uit Djibouti, haar klanten waren.

d) Ze weet zeer weinig over haar klanten

De verzoekster heeft uitgelegd dat haar interacties met klanten beperkt waren, maar ze heeft enkele soldaten bij naam genoemd en informatie gegeven over hun afkomst. Ze benadrukte ook dat haar interacties beperkt waren vanwege de veiligheidscontext en de algemene wantrouwigheid jegens militairen

e) Ze verklaart dat ze soldaten begroette, wat als inconsistent wordt beschouwd in een context waarin Al-Shabaab aanwezig is

De verzoekster erkende dat ze sommige soldaten groette, vooral degenen met wie ze een vriendschappelijke of professionele relatie had opgebouwd in haar café. Ze gaf aan dat ze de risico's van deze begroetingen in een gebied onder invloed van Al-Shabaab niet volledig had ingeschat. Ze dacht dat de militaire aanwezigheid in de regio enige bescherming bood

4. Geografische kennis

a. Ze weet niet hoe ver de Shabelle-rivier van Halgan ligt in wandelafstand.

De verzoekster heeft uitgelegd dat ze zelf niet gewend was naar de Shabelle-rivier te gaan. Haar kennis van de locatie is voornamelijk gebaseerd op verhalen van haar klanten en bewoners van Halgan. Het is daarom begrijpelijk dat ze de exacte afstand in wandeluren niet kan aangeven.

b. Ze is niet op de hoogte van de aanwezigheid van een militaire controlepost nabij Halgan, hoewel informatie wijst op het bestaan ervan en een aanval in 2017 door Al-Shabaab.

De verzoekster heeft verklaard dat ze slechts beperkte kennis heeft van de militaire structuren rondom Halgan. Ze heeft echter wel melding gemaakt van de aanwezigheid van soldaten in de regio en spanningen met Al-Shabaab, wat aantoont dat ze enige algemene kennis had, maar niet noodzakelijkerwijs over specifieke infrastructuur

c. Ze beweert dat er geen bergen of heuvels rondom Halgan zijn, terwijl er wel degelijk verschillende heuvels aanwezig zijn.

De perceptie van het landschap kan variëren afhankelijk van lokale definities. Het is mogelijk dat de verzoekster de heuvels in de omgeving beschouwde als vlak terrein of onbelangrijk in haar ervaring. Haar beperkte mobiliteit kan ook haar kennis van het volledige landschap hebben beperkt

d. Ze noemt afgelegen locaties als dichtbij Halgan, maar laat dorpen die dichtbij liggen weg. Sommige door haar genoemde plaatsen, zoals Buur Abooto, zijn zelfs niet bewoond. Ze kent geen nabijgelegen dorpen zoals Dhaxlar (op 12 km) of Habas Weyn (op 6 km).

De verzoekster gaf aan dat haar kennis van de dorpen rondom Halgan vooral gebaseerd is op wat ze hoorde van bewoners en klanten van haar café. Ze reisde niet vaak naar de omliggende gebieden, wat haar beperkte kennis van sommige nabijgelegen dorpen kan verklaren

e. Ze beweert eerst dat er alleen basisonderwijs in Halgan was, maar zegt later dat er ook middelbaar onderwijs beschikbaar was.

Ze groeide op in een context waarin ze zelf geen toegang had tot onderwijs, wat kan verklaren waarom ze geen nauwkeurige kennis heeft van de onderwijsmogelijkheden

5. Kennis over Al-Shabaab

a. Ze kent slechts één naam die aan Al-Shabaab is gekoppeld.

De verzoekster heeft aangegeven dat Al-Shabaab op een verborgen manier opereert, wat het moeilijk maakt om hun leden te identificeren. Ze heeft echter de naam Shuuriye Abdi Bade genoemd, die zij beschreef als een regionale leider. Ze legde uit dat angst mensen ervan weerhield om over deze personen te praten

b. Ze heeft geen informatie over Al-Shabaab, ondanks dat er gesprekken zouden plaatsvinden in haar café

Ze verklaarde dat hoewel sommige leden van Al-Shabaab mogelijk haar café bezochten, hun identiteit vaak niet duidelijk was vanwege hun discretie. Ze benadrukte dat ze zich afzijdig hield van hun gesprekken om problemen te vermijden

c. Met betrekking tot een aanval in 2016 beperkt haar verhaal zich tot algemene opmerkingen over explosies, enzovoort.

De verzoekster beschreef de aanval van 2016 met details, zoals explosies, gevechten tussen Al-Shabaab en de Somalische en Ethiopische troepen, en het grote aantal slachtoffers. Ze gaf aan dat lichamen verspreid lagen rond Halgan na de aanval en dat bewoners gedwongen werden om deze te begraven. Deze beschrijvingen komen overeen met haar persoonlijke ervaringen in een zeer onveilige omgeving

d. Ze beweert dat 2016 het einde markeerde van de gevechten tussen Al-Shabaab en de regering in Halgan, terwijl er na die datum 25 andere conflicten zijn gedocumenteerd, met mediaberichten die dit bevestigen.

De verzoekster gaf aan dat de gevechten die zij had waargenomen tussen Al-Shabaab en de regering afnamen na 2016. Ze gaf echter ook aan dat ze Halgan in 2020 had verlaten en niet op de hoogte was van gevechten die na haar vertrek plaatsvonden. Ze erkende dat ze via sociale media had gehoord dat de gevechten na die tijd doorgingen

e. Ze herinnert zich slechts twee specifieke aanvallen (een autobom en een vernietigd huis), wat als onvoldoende wordt beschouwd gezien haar rol als exploitant van een café dat door soldaten werd bezocht.

De verzoekster heeft meerdere gebeurtenissen beschreven, waaronder een aanval op een theehandelaar in 2016 en een explosie in haar eigen café waarbij mensen omkwamen, waaronder haar moeder. Ze verklaarde

dat haar beperkte rol in het runnen van haar café en haar pogingen om directe interacties met Al-Shabaab te vermijden, haar beperkte kennis van andere incidenten verklaart

Tweede onderdeel

Het CGVS geeft aan dat uit zijn dossier blijkt dat hij op 13 mei 2022 een internationale beschermingsstatus heeft ontvangen van Griekenland. Aangezien hij feitelijk geen toegang kan krijgen tot deze bescherming, is besloten om zijn verhaal ten aanzien van zijn land van herkomst te analyseren.

Deze motivering schendt de verplichting van de Belgische Staat om elke aanvraag grondig en zorgvuldig te onderzoeken en is, in die zin, strijdig met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

De verzoeker werd erkend als vluchteling in Griekenland op basis van dezelfde feiten van vervolging. Het is aldus incoherent dat verzoekers' aanvraag afgewezen werd.

De Advocaat Generaal J. Richard De La Tour stelt in zijn conclusies van 19.10.2023 in de zaak C-352/22 het volgende vast:

“59. Artikel 78, lid 2, onder a), VWEU, voorziet immers in de vaststelling van maatregelen voor een gemeenschappelijk Europees asielstelsel dat een in de hele Unie geldende uniforme asielstatus voor derdelanders omvat. Zoals in overweging 3 van richtlijn 2011/95 te lezen staat, is dit stelsel – waarvan zowel deze richtlijn als richtlijn 2013/32 deel uitmaakt – gebaseerd op de volledige en niet-restrictieve toepassing van het Verdrag van Genève, alsmede op de garantie dat niemand naar het land van vervolging wordt teruggestuurd. 60. Bovendien is het gemeenschappelijk Europees asielstelsel gebaseerd op het beginsel van wederzijds vertrouwen, dat zelf de grondslag en de voorwaarde vormt van het beginsel van wederzijdse erkenning. Volgens het Hof vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, meer in het bijzonder, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. 61. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt. 62. Overigens is het zo dat, overeenkomstig verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een derdelander of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, een enkele lidstaat over een dergelijk verzoek beslist. Bovendien voorziet het gemeenschappelijk Europees asielstelsel erin dat een verzoek grotendeels volgens dezelfde regels wordt behandeld ongeacht welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling ervan. Tevens moet worden opgemerkt dat het hoofddoel van richtlijn 2011/95, zoals blijkt uit artikel 1 van deze richtlijn en overweging 12 ervan, erin bestaat te verzekeren dat alle lidstaten gemeenschappelijke criteria toepassen voor de identificatie van personen die werkelijk internationale bescherming behoeven, en ervoor te zorgen dat deze personen in alle lidstaten over bepaalde minimumvoordelen kunnen beschikken. 63. Deze toepassing van gemeenschappelijke regels en criteria zou als natuurlijk gevolg kunnen hebben dat er een beginsel van wederzijdse erkenning tussen de lidstaten van besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus bestaat, hetgeen zou betekenen dat dergelijke besluiten bindend moeten zijn voor de autoriteiten van al deze staten.”

Alhoewel hij op dit punt tot de conclusie komt “dat de Uniewetgever de doelstelling van artikel 78, lid 2, onder a), VWEU, te weten een uniforme asielstatus voor derdelanders die in de gehele Unie geldig is, echter nog niet volledig heeft geconcretiseerd omdat hij nog niet heeft voorzien in een beginsel van wederzijdse erkenning tussen de lidstaten van beslissingen tot toekenning van de vluchtelingenstatus en nog niet heeft gepreciseerd op welke wijze aan dit beginsel uitvoering moet worden gegeven” 1, besluit hij in de bij hem voorliggende zaak:

“112. De bewijskracht die moet worden toegekend aan een besluit tot toekenning van de vluchtelingenstatus dat is genomen door een andere lidstaat dan die welke een uitleveringsverzoek moet behandelen, impliceert dat de autoriteit die moet beoordelen of dit verzoek moet worden ingewilligd – zelfs wanneer dit besluit niet juridisch bindend is –, verplicht is het nodige onderzoek te verrichten om vast te stellen of de opgeëiste persoon gevaar loopt te worden vervolgd in de verzoekende staat, zodat hij zich nog op zijn hoedanigheid van vluchteling kan beroepen, en of andere grondrechten van die persoon in gevaar komen. Hieruit volgt dat de voor uitlevering bevoegde autoriteit contact moet opnemen met de autoriteit die de opgeëiste persoon de vluchtelingenstatus heeft verleend, teneinde van deze autoriteit de nodige informatie te verkrijgen waarover zij beschikt. Aangezien de fase van de asielprocedure wordt beheerd door gespecialiseerd personeel met

gedetailleerde kennis ter zake, is het bovendien belangrijk dat de voor uitlevering bevoegde autoriteit het advies inwint van de autoriteit die het besluit tot toekenning van de vluchtelingenstatus heeft genomen.”²

Vastgesteld moet worden dat tegenpartij zich in de bestreden beslissing beperkt tot de vaststelling dat de verzoeker is erkend als vluchteling in Griekenland, zij hier verder geen enkele aandacht aan besteedt. Tegenpartij heeft geen enkele onderzoeksdaad gesteld om het dossier van de verzoeker op te vragen bij de Griekse autoriteiten.

Nu vaststaat dat verzoeker inderdaad op grond van deze feiten als vluchteling erkend werd door de Griekse Staat, moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing, zonder duidelijke reden, in tegenstrijd is met deze Griekse beslissing.

De Uniewetgever heeft zichzelf in artikel 78 van het VWEU de volgende doelstelling opgelegd:

“1. De Unie ontwikkelt een gemeenschappelijk beleid inzake asiel, subsidiaire bescherming en tijdelijke bescherming, teneinde iedere onderdaan van een derde land die internationale bescherming behoeft, een passende status te verlenen en de naleving van het beginsel van non-refoulement te garanderen. Dit beleid moet in overeenstemming zijn met het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen alsmede met de andere toepasselijke verdragen. 2. Voor de toepassing van lid 1 stellen het Europees Parlement en de Raad volgens de gewone wetgevingsprocedure maatregelen vast voor een gemeenschappelijk Europees asielstelsel dat omvat: a) een uniforme asielstatus voor onderdanen van derde landen die in de hele Unie geldt; (...)”

Het Hof van Justitie heeft zich intussen bij arrest van 18 juni 2024 uitgesproken (zaak 753/22). Het Hof stelt vast dat richtlijn 2011/95 verzekert dat de lidstaten gemeenschappelijke criteria toepassen voor de identificatie van personen die werkelijk bescherming behoeven, dat richtlijn 2013/32 de vereisten vastlegt voor de behandeling van verzoeken om een dergelijke bescherming, en dat verordening nr. 604/2013 criteria en instrumenten vaststelt om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Enerzijds erkent het Hof dat geen van deze bronnen verplichten de lidstaten uitdrukkelijk om de toekenning van de vluchtelingenstatus door een andere lidstaat automatisch te erkennen.

Anderzijds verduidelijkt het Hof dat ieder verzoek om internationale bescherming op individuele basis beoordeeld moet worden, en dat rekening moet gehouden worden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen. Dit vereist dat het verzoek individueel, objectief en onpartijdig moet worden onderzocht aan de hand van nauwkeurige en actuele informatie. Bij gevolg zijn nationale autoriteiten weliswaar niet verplicht om de vluchtelingenstatus van een verzoeker te erkennen op de enkele grond dat die status eerder bij beslissing van een andere lidstaat werd verleend, maar moeten deze niettemin ten volle rekening houden met die beslissing en met de elementen die deze beslissing ondersteunen. Om aan deze voorwaarde te voldoen dienen de nationale autoriteiten zo spoedig mogelijk informatie uit te wisselen met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus had toegekend, en ze moeten deze verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid. Het doel van deze informatie-uitwisseling is de autoriteit van de lidstaat waarbij het nieuwe verzoek is ingediend, in staat te stellen de verificaties die in het kader van de internationale beschermingsprocedure van haar worden verlangd, met volledige kennis van zaken uit te voeren

Het Hof van Justitie heeft echter wel duidelijk gesteld dat “de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen, zo spoedig mogelijk begint met het uitwisselen van informatie met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus heeft toegekend”, dat het “aan de eerste van deze autoriteiten [staat] om de tweede in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, om zijn standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de tweede te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid” en dat “die autoriteit houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen”.

Het CGVS heeft niet geopteerd om een gebruik te maken van de mogelijk om verzoekers verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren zodat het CGVS luidens overweging 74 van voormeld arrest is verplicht om huidige verzoek individueel, volledig, en actueel onderzoeker. In de bestreden beslissing is er geen motivatie over het feit dat de over een bescherming in Griekenland beschikt.

Het komt aan de commissaris-generaal toe om dienaangaande initiatief te nemen om informatie uit te wisselen met de Griekse autoriteiten en ten volle rekening houden met de beslissing van de Griekse autoriteiten en de elementen die deze beslissing ondersteunden. De bestreden beslissing schendt deze

doelstelling door, voor dezelfde feiten, een weigering van de internationale beschermingsstatus uit te spreken, in tegenstrijd met een reeds definitieve Griekse beslissing.

Op zijn minst komt tegenpartij haar verplichtingen niet na om een grondig en zorgvuldig onderzoek te voeren naar de vrees van verzoeker.

Derde Onderdeel

De bestreden beslissing stelt dat verzoekster niet gediscrimineerd zal worden omdat zij een persoon met een beperking is. Zij heeft een prothese en heeft moeite om lange afstanden af te leggen, en in het dagelijks leven is hulp noodzakelijk.

Tijdens zijn verhoor heeft zij uitgelegd dat ze werd gediscrimineerd (door de vader van haar kind, zijn gezin, de Somalische gemeenschap, ...)

Het is opmerkelijk dat het administratieve dossier geen informatie bevat over de discriminatie waarmee deze groep te maken heeft in Somalië, terwijl uit de volgende informatie blijkt dat het een gediscrimineerde groep betreft die geen steun krijgt van de autoriteiten in Somalië.

Artikel 48/3, § 4, d) van de wet van 15 december 1980 definieert het begrip van een bepaalde sociale groep als volgt:

d) een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd; [1 - de groep, afhankelijk van de omstandigheden in het land van herkomst, als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid heeft. Seksuele gerichtheid omvat geen handelingen die volgens het Belgische recht als strafbaar worden beschouwd. Er wordt terdege rekening gehouden met genderaspecten, waaronder genderidentiteit, wanneer moet worden vastgesteld of iemand tot een bepaalde sociale groep behoort of wanneer een kenmerk van een dergelijke groep wordt geïdentificeerd;]1

In zijn arrest van 4 oktober 2018 (in zaak C-652/16) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie het begrip sociale groep als volgt geïnterpreteerd:

« 89. En effet, afin que l'existence d'un « groupe social », au sens de cette disposition, puisse être constatée, deux conditions cumulatives doivent être remplies. D'une part, les membres du groupe doivent partager une « caractéristique innée » ou une « histoire commune qui ne peut être modifiée », ou encore une caractéristique ou une croyance « à ce point essentielle pour l'identité ou la conscience qu'il ne devrait pas être exigé d'une personne qu'elle y renonce ». D'autre part, ce groupe doit avoir son identité propre dans le pays tiers concerné parce qu'il est perçu comme étant « différent » par la société environnante (arrêt du 7 novembre 2013, X e.a., C 199/12 à C-201/12, EU:C:2013:720, point 45). Sous réserve de vérification par la juridiction de renvoi, il n'apparaît pas que ces conditions cumulatives soient remplies dans l'affaire au principal ».

Voor zover het dragen van een handicap niet is opgenomen in de definitie die wordt gegeven aan de bepaling 48/3, § 4, d van de wet van 15.12.1980, rijst de vraag of de door de wet opgesomde groepen al dan niet beperkt zijn.

Bij het lezen van deze bepaling, geïnterpreteerd in overeenstemming met de Europese rechtspraak, blijkt dat er twee cumulatieve voorwaarden zijn om tot een sociale groep te behoren:

- Anders worden waargenomen

- Een aangeboren kenmerk of een gemeenschappelijke oorsprong delen die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of overtuiging die zo essentieel is voor de identiteit of het geweten dat van een persoon niet mag worden geëist deze op te geven.

De medische situatie van de verzoekster vormt een inherent kenmerk waarvan zij zich niet kan ontdoen. Om deze reden stelt zij dat zij, samen met andere personen die aan dezelfde ziekte lijden, een "gemeenschappelijke geschiedenis die niet kan worden gewijzigd" deelt.

De verzoekster toont voldoende aan dat de door haar aangevoerde vrees verband houdt met haar lidmaatschap van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d van de wet van 15 december 1980, namelijk die van personen met een handicap.

Hieruit volgt dat deze vrees valt binnen het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève. Uit de door verzoekster neergelegde landeninformatie blijkt overigens dat er een risico tot vervolging zou bestaan omwille van haar medische toestand.

Er is sprake van werkelijke vervolging de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Een persoon met een handicap die terugkeert naar Somalië loopt inderdaad het risico op discriminatie en vervolging. Deze risico's worden veroorzaakt door een combinatie van contextuele, sociale en structurele factoren die de kwetsbaarheid van mensen met een handicap vergroten zoals blijkt uit de volgende bronnen:

- Binnen de Somalische cultuur worden handicaps soms steeds geassocieerd met vloeken of goddelijke straffen. Deze opvattingen leiden tot discriminerende houdingen en sociale uitsluiting van mensen met een handicap.
- Mensen met een handicap worden uitgesloten van sociale, educatieve en werkgelegenheidskansen, wat hun marginalisering verergert.
- Vrouwen met een handicap in Somalië ondervinden dubbele discriminatie vanwege hun geslacht en handicap, waardoor ze extra risico lopen op misbruik, inclusief huiselijk of seksueel geweld.
- Door hun marginalisering krijgen mensen met een handicap minder vaak steun van hun gemeenschap. Dit maakt hen kwetsbaarder voor fysieke aanvallen of misbruik.
- Volwassenen en kinderen met een handicap lopen risico op uitbuiting, vooral tijdens verplaatsingen of in onveilige situaties. Vrouwen en meisjes met een handicap lopen een bijzonder hoog risico op seksueel geweld in vluchtelingenkampen.
- Door het ontbreken van solide juridische kaders en handhavingmechanismen hebben slachtoffers met een handicap weinig mogelijkheden tot gerechtigheid. Het rechtssysteem is niet goed uitgerust om gevallen van discriminatie of geweld tegen hen aan te pakken.
- Mensen met een handicap zijn vaak afhankelijk van familieleden of gemeenschappen om in hun behoeften te voorzien. Deze afhankelijkheid kan leiden tot machtsmisbruik of economische uitbuiting.

In een rapport getiteld "Somalia prioritises protection for people with disabilities" Amnesty, 2015 blijkt uit dat :

- Mensen met een handicap worden vaak gezien als niet in staat om bij te dragen aan de samenleving. Ze worden beschouwd als een last, zowel door hun families als door de gemeenschap.
- Vrouwen en meisjes met een handicap worden vaker het doelwit van verkrachtingen en andere vormen van seksueel geweld vanwege hun waargenomen kwetsbaarheid.
- Sommige vrouwen met een handicap worden tegen hun wil uitgehuwelijkt aan vaak oudere of gewelddadige mannen, met als excuus dat ze geen andere partner zouden kunnen vinden.
- Somalië beschikt niet over specifieke wetten om de rechten van mensen met een handicap te beschermen of hen toegang tot essentiële diensten te garanderen.

« Persons living with disabilities in Somalia are discriminated against by their families, the public and the state, and do not receive any additional protection. Amnesty International delegates interviewed dozens of people with disabilities who spoke of various forms of human rights abuses they suffer, including forced marriage, violence, rape and other forms of sexual violence, forced evictions, lack of assistance and access to essential services. (...) Domestic violence and forced marriage are widespread amongst the population, however women and girls with disabilities seem to face an increased risk due to perceptions that their disability is a burden to the family, or that women and girls with disabilities are of less value and can therefore be abused (...) People with disabilities are also subject to forced evictions and are at an increased risk of abuse such as exploitation and violence. In addition they face further limitations in accessing humanitarian assistance. Amnesty International delegates met with two communities of disabled persons in Mogadishu who were living close-by and supporting each other»

Een persoon met een handicap die terugkeert naar Somalië loopt verhoogd risico op discriminatie, verwaarlozing en mogelijk geweld. Deze risico's worden verergerd door het ontbreken van beschermende wettelijke structuren en negatieve culturele opvattingen. Een terugkeer moet zorgvuldig worden gepland met ondersteuning van humanitaire en juridische actoren om deze kwetsbaarheden te verminderen. Deze angst wordt eveneens versterkt door de kwetsbare situatie van de verzoekster, die onder behandeling staat van een psycholoog.

Om te leiden tot de erkenning van de vluchtelingenstatus, moeten de ontzegging van rechten en de discriminatie een dermate ernstige aard hebben dat zij een situatie creëren die gelijkgesteld kan worden aan een georganiseerde vrees in de zin van het vluchtelingenrecht.

Dit betekent dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en ingrijpend moeten zijn dat zij fundamentele mensenrechten schenden, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit de door verzoekster verstrekte landeninformatie blijkt dat een dergelijke situatie in Somalië aan de orde is.

Vierde onderdeel : alleenstaande vrouw

Uit de door verzoekster overgelegde medische attest, ingevuld door een gespecialiseerd dokter, blijkt duidelijk dat zij genitale verminkingen heeft ondergaan. Ze heeft ook een beperking.

Het gaat duidelijk om een bijzonder ernstige vervolging.

Overwegende dat artikel 1er, A, 2, van het Verdrag van Genève, « vluchteling » als volgt definieert: « Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren. »

Wat betreft het concept van "vervolging" in de zin van artikel 1er, A, 2, van het Verdrag van Genève en de wet van 15.12.1980, het is vandaag onbetwistbaar dat FGM en ander gendergerelateerd geweld, zoals verkrachting en intramaritaal geweld en/of geweld en discriminatie van vrouwen, als vervolging moeten worden beschouwd en dat vrouwen in sommige gevallen moeten worden beschouwd als een sociale groep in de zin van het Verdrag van Genève (zie onder meer CCE, n° 61 832 du 19 mai 2011 (+ geciteerde referenties) ; artikel 48/3, §2 van de wet van 15.12.1980 ; artikel 60 van de Convention d'Istanbul ; ...).

Wat betreft seksueel geweld, huiselijk geweld, gendergerelateerd geweld en de situatie van vrouwen in het algemeen, blijkt ook uit een rapport van Nansen⁵ 'Gegronde vrees tot vervolging van een alleenstaande, ontheemde vrouw zonder netwerk in Somalië (inclusief Mogadishu) die slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking', dat Somalische vrouwen in het bijzonder aan dit soort geweld worden blootgesteld.

Bovendien stelt het rapport dat :

"Alleenstaande vrouwen zonder netwerk zijn een bijzonder kwetsbare sociale groep die omwille van deze reden vervolging vrezen in de zin van het VN Vluchtelingenverdrag. Bovenstaand werd reeds aangetoond dat vrouwen een disproportioneel groot risico lopen om slachtoffer te worden van gericht geweld. Dit is enerzijds omwille van het wijdverspreide seksuele geweld, dat zijn oorsprong vindt in de volatiele veiligheidssituatie en dat zich voornamelijk naar vrouwen richt. Daarnaast speelt ook hun vergrote economische kwetsbaarheid en gebrek aan mogelijkheden om zelf te voorzien in hun levensonderhoud een grote rol, waardoor zij risicovolle situaties moeten opzoeken om zichzelf te onderhouden. Bovendien speelt ook de algemene masculiene gedomineerde Somalische cultuur waarbij vrouwen zonder mannelijke bescherming verhoogd gevaar lopen mee. Tenslotte is het ook zo dat alle bronnen gewag maken van het belang van de clan-structuren en een familiaal netwerk om te overleven in Somalië. Personen die geen dergelijk netwerk meer hebben omdat zij gedurende lange tijd niet verbleven in Somalië of op jonge leeftijd wegtrokken en aldus geen kans gehad hebben om dergelijk netwerk op te bouwen zijn bijzonder kwetsbaar in deze samenleving."

De verzoekster is kwetsbaar en behoort tot een specifiek sociale groep die moet beschermd worden:

« Dit advies stelt vast dat uit omstandige internationale bronnen blijkt dat alleenstaande ontheemde vrouwen uit Somalië die geen netwerk hebben en besneden werden een objectief risico lopen op vervolging in de zin van de VN Vluchtelingenconventie. De objectieve vrees tot vervolging is gelaagd en vindt zijn oorsprong in meerdere factoren die, hoewel zij in sommige gevallen op zichzelf niet zouden leiden tot een erkenning als vluchteling, gecombineerd ervoor zorgen dat deze vrouwen een bijzonder kwetsbaar profiel hebben en zij ernstige risico lopen op vervolging op basis van hun lidmaatschap van deze specifieke sociale groep."

In ieder geval moet het artikel 48/7 van de wet van 15.12.1980 worden toegepast. Dit artikel luidt als volgt: "het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen." (wij benadrukken).

In casu, CGVS toont geen goede redenen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, en dus de verzoekster moet als vluchteling erkend worden.

In casu, de volgende elementen zijn onbetwistbaar :

- Verzoekster is in het verleden reeds ernstig verminkt en vervolgd;
- Ze is een alleenstaande vrouw met een kind
- Ze heeft een beperking

Die elementen, gekoppeld met al de andere objectieve en subjectieve elementen van het dossier, zijn wel voldoende om de vrees van de verzoekster voor verdere vervolging gegrond te verklaren.”

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming, waarbij ze verwijst naar de precaire veiligheidssituatie alsook haar profiel van ongeschoolde, alleenstaande vrouw zonder netwerk.

3.1.2. Op 30 september 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer waarin het volgende wordt betoogd:

“Zoals blijkt uit de bijlagen toegevoegd aan deze aanvullende nota, en aldus overeenkomstig de interpretatie in het arrest QY van 18 juni 2024 heeft het CGVS de Griekse autoriteiten op 30 mei 2024 verzocht om het volledige Griekse asioldossier over te maken aan het CGVS. Op 14 juni 2024 heeft Griekenland geantwoord dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en bijhorende documenten werden afgeleverd. Verdere inhoud van het asioldossiers werd niet overgemaakt. Op 4 december 2024 heeft het CGVS de Griekse autoriteiten opnieuw verzocht om het integrale asioldossier over te maken en dezelfde dag hebben de Griekse autoriteiten de goede ontvangst van deze aanvraag bevestigd. Tot op heden heeft het CGVS geen uitgebreider antwoord op dit verzoek ontvangen.

Bijgevolg staat vast dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wel degelijk het nodige heeft gedaan om het integrale Griekse asioldossier op te vragen, waarbij het uitblijven van een volledig antwoord vanwege de Griekse autoriteiten uiteraard niet aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ten kwade kan worden geduid. Bijgevolg is verweerder van mening dat, aangezien genoegzaam is aangetoond dat het CGVS niet in staat is om een kopie van verzoekers asioldossier te verkrijgen en aangezien er een eenvoudige procedure bestaat om een kopie van zijn eigen dossier te verkrijgen, het aan hem staat om dat dossier te verkrijgen indien hij er gebruik van wenst te maken.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat elke persoon die internationale bescherming geniet een kopie van zijn individueel dossier kan krijgen door een eenvoudig online verzoek in te dienen en een formulier in te vullen. De juridische afdeling van de Griekse Vluchtelingenraad heeft bevestigd dat dit online kan en dat de verwerking door de Griekse autoriteiten slechts enkele dagen in beslag neemt. Elke begunstigde kan dus minimum een kopie krijgen van de beslissing om hem of haar internationale bescherming te verlenen en van de beslissing om een verblijfsvergunning af te geven, en kan ook een kopie krijgen van zijn of haar volledige administratieve dossier op voorwaarde dat hij of zij een specifiek juridisch belang kan aantonen, wat hier duidelijk het geval is (COI Focus: Grèce - Accès au dossier d'asile d'un bénéficiaire d'une protection internationale, 5 juli 2024, beschikbaar op : <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-acces-au-dossierdasile-dun-beneficiaire-dune-protection-internationale>).

Ten slotte betwist verweerder niet dat verzoeker in Griekenland internationale bescherming geniet en dat bij het onderzoek van zijn aanvraag naar behoren rekening moet worden gehouden met deze omstandigheid, maar wijst hij erop dat deze omstandigheid de commissaris-generaal niet bindt in zijn analyse (HvJ-EU, C-753/22, QY/Bondsrepubliek Duitsland, 18 juni 2024).

Bijgevolg belet het bestaan van internationale bescherming in Griekenland, hoewel daarmee rekening moet worden gehouden bij de algemene beoordeling van de factoren waarover het Commissariaat-generaal beschikt, het Commissariaat-generaal niet om te concluderen dat de verzoeker geen internationale bescherming nodig heeft na een nieuw, volledig, individueel en geactualiseerd onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Zoals hier het geval is, heeft het Commissariaat-generaal bij zijn analyse rekening gehouden met het feit dat verzoeker reeds internationale bescherming van Griekenland had verkregen, maar zoals genoegzaam in de bestreden beslissing is uiteengezet, heeft het Commissariaat-generaal na een nieuw onderzoek van alle feiten vastgesteld dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij voldeed aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Verweerder volhardt dan ook in de motieven van de bestreden beslissing.”

De commissaris-generaal voegt bij deze aanvullende nota de communicatie met de Griekse asioldiensten.

3.1.3. Op 2 oktober 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer met de geboorteakte van haar tweede zontje, An.

3.1.4. Ter terechtzitting van 3 oktober 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer met medische documenten met betrekking tot haar zontjes.

3.1.5. In een aanvullende nota van 29 oktober 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen ter kennis:

- het UNHCR-rapport, "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*" van Cedoca.

Tevens brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen bij met betrekking tot VGV (vrouwelijke genitale verminking):

- de COI Focus "*Somalië - Vrouwelijke genitale verminking (VGV)*" van 20 februari 2025 (update) van Cedoca;
- LIFOS, Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information "*Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0)*" - Translation van 13 mei 2025.

De commissaris-generaal herhaalt dat verzoekster type II is besneden: "*Uit de landeninformatie blijkt dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins veelvoorkomend is. Gezien de COI en de vaststellingen in de bestreden beslissing dient dan ook te worden geconcludeerd dat er in casu goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.*"

3.1.6. Op 30 oktober 2025 legt verzoekster een aanvullende nota neer waarin het volgende wordt betoogd:

"1. Medische Situatie van de verzoekster

Mevrouw A. is een 27-jarige patiënte die in 2020 in haar land van herkomst het slachtoffer werd van een bomaanslag, wat heeft geleid tot een amputatie van het rechterdijbeen. Het gaat om een chronische, blijvende aandoening met ernstige functionele beperkingen, gedeeltelijke afhankelijkheid bij mobiliteit en loopstoornissen met restpijn ter hoogte van de stomp. Zij is moeder van twee jonge kinderen (An., 4 maanden, en A., 2 jaar en 9 maanden).

Het gebruik van een prothese en de bijhorende revalidatie worden als chronisch en permanent beschouwd, met nood aan regelmatige controles voor onderhoud en aanpassing van de prothese. De amputatie is een blijvend letsel, en de stabiliteit tijdens het stappen hangt volledig af van de kwaliteit en de opvolging van de prothese, wat een gespecialiseerde technische en medische begeleiding vereist.

Het kind A. wordt in België opgevolgd voor verschillende aandoeningen: platvoeten met ernstige bilaterale valgus (meer uitgesproken links), onverklaarde malaise en taalachterstand.

Uit deze elementen blijkt dat mevrouw A. een aanzienlijke handicap heeft en het risico loopt op discriminatie."

Verder benadrukt verzoekster dat personen met beperkingen worden gediscrimineerd in Somalië. Hierbij voegt verzoekster landeninformatie waarbij ze stelt dat meisjes en vrouwen met een handicap een verhoogd risico op seksueel en gendergerelateerd geweld lopen en een groot deel van de volwassen vrouwen met een handicap geen inkomen kan vergaren en zo afhankelijk blijft van hun familie of gedwongen is om te bedelen om te overleven. Deze risico's worden verergerd door het ontbreken van beschermende wettelijke structuren en negatieve culturele opvattingen. Deze angst wordt eveneens versterkt door de kwetsbare situatie van de verzoekster, die onder behandeling staat van een psycholoog.

Verzoekster wenst ook documenten in te dienen die afkomstig zijn van het ziekenhuis waar zij na de aanval van Al-Shabaab werd gebracht. In een van de documenten wordt bevestigd dat haar moeder bij de aanval is omgekomen. Er is ook de bevestiging voor verzoekster en de zorgen.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de zesde aanvullende nota:

- “1. Medische documenten voor verzoekster
2. Medische documenten voor A.
3. Documenten uit ziekenhuis Somalia”.

3.1.7. Ter terechtzitting van 31 oktober 2025 legt verzoekster een aanvullende neer met landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Gelet op het feit dat verzoekster de internationale bescherming werd verleend in Griekenland, is de commissaris-generaal ertoe gehouden zo spoedig mogelijk informatie te beginnen uitwisselen met de Griekse autoriteit die eerder aan verzoekster internationale bescherming heeft verleend. Het Commissariaat-generaal moet deze laatste in kennis stellen van het nieuwe in België ingediende verzoek, aan de Griekse autoriteit het Belgische standpunt over het nieuwe verzoek meedelen en de Griekse autoriteit verzoeken binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover deze laatste beschikt en die tot de toekenning van de internationale bescherming heeft geleid (HvJ 18 juni 2024, zaak nr. C-753/22, QY/Bundesrepublik Deutschland).

In casu blijkt uit de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 30 september 2025 wel degelijk dat hij het nodige heeft gedaan om het integrale Griekse asiëdossier op te vragen, waarbij het uitblijven van een volledig antwoord vanwege de Griekse autoriteiten niet aan deze kan worden verweten.

Voorts blijkt genoegzaam uit de aanvullende nota dat elke begunstigde om internationale bescherming in Griekenland een kopie kan krijgen van de beslissing om hem of haar internationale bescherming te verlenen en van de beslissing om een verblijfsvergunning af te geven, en ook een kopie kan krijgen van zijn of haar volledige administratieve dossier op voorwaarde dat hij of zij een specifiek juridisch belang kan aantonen. Verzoekster had hiertoe ruim de kans na het verkrijgen van de voormelde aanvullende nota, doch bleef hiertoe in gebreke tot op het moment van de uitgestelde terechtzitting van 31 oktober 2025.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst daar haar verklaringen over het contact met haar familie niet aannemelijk zijn (i), haar verklaringen over haar verhuis van Halgan naar Mogadishu geenszins overtuigen (ii), haar verklaringen met betrekking tot haar eetcafé evenmin aannemelijk zijn (iii), haar geografische kennis over Halgan ontoereikend is (iv) en haar kennis over Al-Shabaab in Halgan ondermaats is (v). Voorts kan er geen gegronde vrees in hoofde van verzoekster worden vastgesteld op basis van haar fysieke beperking (vi). Evenmin kan er een gegronde vrees in hoofde van haar zoon worden vastgesteld (vii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijken.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat haar verklaringen over het contact met haar familieleden niet aannemelijk zijn en afbreuk doen aan haar algemene geloofwaardigheid:

“1) Uw verklaringen over het contact met uw familie in Somalië tasten uw algemene geloofwaardigheid aan:

- U stelt dat u het telefoonnummer heeft van uw tante die woont in de buurt van Halgan met haar man en uw dochter. U kunt hen echter niet contacteren, omdat u het u niet kan veroorloven om naar het buitenland te bellen en zij hebben geen simkaart. U probeerde hen dus op te sporen via andere mensen, maar los van hun laatste verblijfplaats ergens in 2023, won u geen informatie over hen in (CGVS 2, p. 4). U zegt dat u de laatste keer rechtsreeks van uw dochter gehoord heeft vlak voor uw vertrek in 2020 (CGVS 2, p. 5). Het CGVS acht het zeer onwaarschijnlijk dat u sinds uw vertrek geen contact meer heeft gehad met uw dochter louter omwille van de kost, terwijl u er wel in slaagde om duizend euro te betalen om van Turkije naar België te reizen (verklaringen DVZ, dd. 21/12/2022, vraag 32).

- U stelt tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u nooit meer met uw tante in Mogadishu gesproken heeft nadat u terug was verhuisd naar Halgan. U had alle contact verbroken met haar (CGVS 1, p. 11). Tijdens uw interview bij de DVZ stelde u echter dat onder meer uw tante Q.A. u geholpen heeft om

Somalië te verlaten (verklaringen DVZ, vraag 32). U vertelt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS zelfs dat u nog contact heeft gehad met haar in Turkije (CGVS 2, p. 3-4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid komt u niet verder dan te stellen dat uw vorig interview misschien fout vertaald was (CGVS 1, p. 4). Uw verklaringen op de DVZ werden aan u voorgelezen in het Somalisch en u heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bovendien stuurde u op 12 juni 2024 via uw advocaat wel een andere correctie door op uw verklaringen bij de DVZ (zie groene map, 12) en verklaarde u bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk dat er geen andere fouten waren in het verslag van uw verklaringen bij de DVZ (CGVS 1, p. 3)."

Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift dat ze niet over de middelen beschikt om het contact op te nemen met haar dochter omwille van de kosten, en benadrukt dat ze hulp kreeg om Somalië te verlaten doch in België niet over eigen financiële middelen beschikt. Deze uitleg overtuigt niet naar oordeel van de Raad. Verzoekster heeft, los van het feit of ze nu hulp kreeg, duizend euro kunnen inzamelen om haar reis naar Europa te financieren, hetgeen getuigt van een zeker vermogen in haar hoofde dan wel in hoofde van haar netwerk. Verzoekster toont thans niet aan dat ze dermate onvermogen is dat ze geen telefoongesprek naar Somalië zou kunnen betalen, noch dat ze geen gebruik zou kunnen maken van andere communicatiemiddelen. Hierbij dient te worden benadrukt dat verzoekster in 2025 beviel van een tweede zootje, An., hetgeen onomwonden leidt tot de conclusie dat verzoekster over bepaalde contacten beschikt in België. Voor het overige herhaalt verzoekster dat ze haar dochter probeerde op te sporen via andere mensen, doch doet hiermee op generlei wijze afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing inzake haar ongeloofwaardige uitleg met betrekking tot haar financiën.

Inzake het contact met haar tante stelt verzoekster dat het gesprek in Turkije niet van vriendelijke aard was. Dit verschoont op geen enkele manier het feit dat verzoekster hieromtrent tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog gewag maakt van een andere tante, merkt de Raad op dat verzoekster haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk zijn en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoekster heeft expliciet verklaard dat twee tantes haar hielpen, waar bij de ene Q.A. was genaamd (DVZ-vragenlijst, stuk 7, vraag 32). Dit is diezelfde tante waarover verzoekster verklaarde dat ze al het contact had verbroken (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 5-11).

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoekster haar verklaringen met betrekking tot haar verhuis niet aannemelijk zijn:

"2) Uw verklaringen over uw verhuis van Halgan naar Mogadishu en terug, zijn ongeloofwaardig

- U stelt dat u niet weet waarom uw moeder niet mee verhuisd is met u naar Mogadishu. U heeft dit bovendien nooit aan haar gevraagd, omdat u er naar eigen zeggen niet had bij stilgestaan om die vraag te stellen (CGVS 1, p. 5). U heeft het dus ook niet gevraagd toen u later terug naar Halgan verhuisde. Er kan verwacht worden dat u meer interesse getoond zou hebben over de handelswijze van uw moeder wat betreft uw verhuis naar Halgan. §*
- Uw moeder kwam nooit op bezoek bij u toen u in Mogadishu was en u weet niet waarom (CGVS 1, p. 7). Wederom kan er verwacht worden dat u hier bij terugkeer naar Halgan naar gevraagd zou hebben en meer interesse getoond zou hebben voor de handelswijze van uw moeder, met wie u nadien nog samenwoonde en die u verder ondersteunde.*
- U vertelt dat uw tante uw moeder soms ging bezoeken in Halgan, maar dat u nooit mee bent gegaan. U gevraagd of uw moeder nooit aan uw tante gevraagd heeft om u te mogen zien, stelt u louter dat ze vertrouwde op uw tante dat ze u goed ging behandelen (CGVS 1, p. 7). Dat uw moeder nooit pogingen ondernomen heeft om u te kunnen zien, is niet geloofwaardig in het licht van de relatie die u beschrijft met uw moeder te hebben. Zij was degene die u toeliet om te scheiden met O [...] tegen de wil in van uw tante in (CGVS 2, p. 3). Ze hielp u bovendien twee jaar lang stiekem financieel, hielp u uw eetcafé oprichten en hielp u in uw eetcafé zelf (CGVS 1, p. 11, 12, 14).*
- Het is allesbehalve plausibel dat uw tante Q.A. u eerst als slavin behandelde, niet naar school liet gaan en uithuwelijkte (CGVS 1, p. 5-6), vervolgens duizenden euro investeerde om u het land uit te helpen (verklaring DVZ, vraag 32; CGVS 2, p. 3) om u erna opnieuw naar Somalië te willen zien reizen omdat u nog getrouwd bent (CGVS 2, p. 3)."*

Verzoekster stelt dat ze zeer jong was ten tijde van deze verhuis, hetgeen kan verklaren waarom ze zich hier geen vragen bij stelde. Hoewel niet kan worden ontkend dat verzoekster bij deze vermeende verhuis zeer jong zou zijn geweest, merkt de Raad op dat verzoekster tot 2020 in Halgan woonde in de buurt van haar moeder, die haar ondersteunde. Bijgevolg had verzoekster jarenlang de opportuniteit om haar moeder te bevragen omtrent deze verhuis, die een bijzonder grote impact had op het leven van verzoekster.

Inzake het gegeven dat de moeder van verzoekster haar niet kwam bezoeken in Mogadishu, wijst verzoekster op de beperkte mogelijkheden van haar moeder die een veehouder was uit een rurale omgeving alsook op de beperkte infrastructuur in Somalië. Verzoekster toont geenszins aan dat ze geen beroep kon doen op haar netwerk om op het vee te passen tijdens een potentieel bezoek aan Mogadishu. Verder kan verzoekster niet dienstig verwijzen naar de beperkte infrastructuur daar het geen enkel probleem was voor haar tante om naar Halgan en terug te reizen vanuit Mogadishu. Verder acht de Raad, gelet op de klaarblijkelijk nauwe band tussen moeder en verzoekster, het niet zomaar aannemelijk dat ze haar dochter (jarenlang) niet zou willen bezoeken omdat ze erop vertrouwde dat ze in goede handen was, zoals tevens terecht door de bestreden beslissing wordt betoogd.

Inzake het weinig plausible gedrag van de tante, stelt verzoekster dat het een andere tante was die haar reis naar Europa heeft gefinancierd. Uit haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt expliciet dat twee tantes haar reis financierden, waaronder Q.A., de tante die haar als slavin zou hebben behandeld (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag 32). Dat verzoekster het tegendeel poneert in haar verzoekschrift, ondergraaft verder haar geloofwaardigheid.

Vervolgens stelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat de verklaringen van verzoekster inzake haar eetcafé niet overtuigen:

“3) Uw verklaringen betreffende het eetcafé dat u hield in Halgan zijn ongeloofwaardig

- Het is gelet op de door u geschetste context reeds opmerkelijk dat u er als vrouw van een machteloze clan zonder vader of mannelijke familieleden (CGVS 2, p. 8) eerst in slaagde om de oudere mannen die naar u werden gestuurd om u terug te halen te weigeren (CGVS 2, p. 12) en vervolgens op eigen houtje een eetcafé te starten. Even frappant is uw bewering dat u onderdook (CGVS 2, p. 12) maar vervolgens wel een eetcafé begon waardoor u zich in het openbare leven toonde.*
- Over de oprichting van uw eetcafé komt u niet verder dan te zeggen dat u het oprichtte naast een man die maïs maalde en dat u tafels, stoelen, thermoskannen en ook de bekertjes enzovoort heeft gehuurd. U betaalde er vijf shilling per dag voor. Hierna valt u stil. Er kan verwacht worden dat u in staat zou zijn diepgaander over zulke onderneming te vertellen die een grote impact op uw leven gehad heeft (CGVS 1, p. 12).*
- U bent tegenstrijdig over de klanten die u kwamen bezoeken. Bij de DVZ stelt u dat uw klanten militairen van Djibouti waren en mannen van de overheid (vragenlijst CGVS, dd. 21/12/2022, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelt u dat de militairen van Djibouti niet uw klanten waren. U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd zegt u dat u dat niet gezegd had en dat het fout vertaald was bij de DVZ (CGVS 1, p. 14). Dit is geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid (zie supra).*
- U vertelt dat er veel Somalische soldaten naar uw café kwamen. U stelt dat u een goede band met hen had opgebouwd en dat u een soort vriendschap met hen had opgebouwd (CGVS 2, p. 12). Toch kent u slechts de namen van twee van hen (CGVS 2, p. 12-13). Over een van uw vrienden Tahlil weet u bovendien enkel dat hij van de Hawadle clan is en dat hij overleed in 2023. Voor de rest weet u niets over hem. U weet bijvoorbeeld niet of hij een gezin had. U zegt dat hij u over andere omstandigheden niets gezegd heeft (CGVS, 2, p. 12-13). Het kan verwacht worden dat u meer van uw klanten bij naam zou kennen en dat u meer informatie zou hebben over de klanten waarmee u bevriend was.*
- U vertelt dat u de Somalische soldaten in uw café groette met knuffels en kussen op de wang (CGVS 1, p. 17). U vertelt dat u niet echt had nagedacht over het gevaar om dit te doen in een gebied waar Al-Shabaab invloed had. U dacht dat aangezien de overheid er gevestigd was dat u niet zo snel aangesproken zou worden (CGVS 2, p. 13). Dit is opnieuw bijzonder onwaarschijnlijk in het licht van de eerdere verklaringen die u aflegde over Al-Shabaab. U vertelde dat Al-Shabaab iedereen doodt die banden heeft met overheid of die tegen hun ideologie is (CGVS 2, p. 10). U zegt dat er voor uw problemen in 2016 bijvoorbeeld een aanslag was gepleegd op een theehuis waar de Ethiopische en Somalische troepen klanten waren, in 2017 een bakker door Al-Shabaab werd vermoord omdat hij brood leverde aan het leger en in 2019 een clanoudste die banden had met de overheid vermoord werd door Al-Shabaab (CGVS 2, p. 9, 10). Volgens uw eigen verklaringen was het in Halgan dus al heel gevaarlijk om banden te hebben met de overheid, zelfs toen de overheid er aan de macht was.”*

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze kon steunen op de lokale gemeenschap bij de oprichting van het eetcafé, maar gaat zodoende voorbij aan de vaststelling dat dit als vrouw van een machteloze clan zonder mannelijke gezinsleden weinig denkbaar is. Bovendien biedt verzoekster geen antwoord op het weinig coherente gedrag van verzoekster, die enerzijds was onderdoken om dan plots een eetcafé te openen.

Waar verzoekster haar verklaringen herhaalt met betrekking tot de oprichting van het café en zo stelt dat ze wel degelijk informatie heeft gegeven, merkt de Raad op dat het louter herhalen van haar verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing, zonder hierbij nieuwe elementen of concrete argumenten aan te voeren, geen dienstig verweer uitmaakt.

Wat de tegenstrijdige verklaringen omtrent haar cliënteel betreft, stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze ontkende dat buitenlandse soldaten, zoals mensen uit Djibouti, haar klanten waren. Zich louter scharen achter één der tegenstrijdig bevonden verklaringen, zonder enige uitleg, vormt evenmin een dienstig verweer.

Inzake haar beperkte kennis van haar cliënteel stelt verzoekster dat haar interacties beperkt waren gelet op de veiligheidscontext en de algemene wantrouwigheid jegens militairen.

De Raad merkt echter op dat verzoekster expliciet verklaarde dat ze een vriendschap had opgebouwd met deze personen en ze groette met kussen en knuffels (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 17). Dat verzoekster thans plots verklaart dat haar interacties beperkt en afstandelijk waren, is niet ernstig.

Omtrent haar weinig voorzichtige gedrag met de voormelde militairen herhaalt verzoekster dat ze het gevaar niet goed had ingeschat. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

Nog wordt door de bestreden beslissing op omstandige en correcte manier gemotiveerd dat verzoekster haar kennis inzake Halgan gebrekkig is:

“4) Uw geografische kennis over Halgan is beperkt. Er kan verwacht worden dat deze groter zou zijn. Hoewel u slechts vier jaar in Halgan gewoond heeft na uw verhuis uit Mogadishu, maakten bedoeïenen uit de streek immers deel uit van uw cliënteel (CGVS 1, p. 14, 15). U vertelt dat klanten u vertelden over dorpen in de buurt (CGVS 2, p. 6). Het is dus onwaarschijnlijk dat u zo weinig informatie over de regio heeft.

- U weet niet hoe ver de Shabelle rivier ongeveer wandelen is van Halgan (CGVS 1, p. 15).*
- U weet niet of er een checkpoint was in de buurt van Halgan. U zegt dat u dit ook niet zou weten, omdat u niet rondwandelde in Halgan (CGVS 1, p. 16). Het CGVS bezit informatie dat er een militair checkpoint was in de buurt van Halgan dat in 2017 zelfs is aangevallen door Al-Shabaab. Hierbij kwamen soldaten om het leven (zie blauwe map 1 en 2).*
- U zegt dat er geen bergen of heuvels zijn rond Halgan (CGVS 1, p. 16). In de buurt van Halgan liggen echter drie heuvels, namelijk de Buur Bille, de Buur Libaax en de Buur Garbare (zie blauwe map, 3)*
- Gevraagd naar dorpen die in de buurt van Halgan liggen noemt u plaatsen als Garasiyaani, Barkoy, Farqalaal, Garaashka en Buur Abooto. U gevraagd of er dorpen dichtbij liggen zegt u dat u zich geen andere dorpen kunt herinneren (CGVS 2, p. 6). Op de kaart is duidelijk te zien dat er verschillende dorpen nog dicht bij liggen dan Garasiyaani, Barkoy en Farqalaal. Buur Abooto is bovendien een heuvel en geen dorp, op satellietbeelden is geen huis te bekennen in de omgeving (zie blauwe map, 4 en 5), hetgeen sterk de indruk wekt dat u enkele plaatsen op de kaart memoriseerde maar zelf niet in deze regio verbleef.*
- U kent het dorp Dhaxlar niet dat op twaalf kilometer van Halgan ligt en stelt dat u Habas Weyn dat op zes kilometer van Halgan ligt ook niet echt kent (CGVS 2, p. 6, 11; zie blauwe map, 4 en 6).*
- In uw eerste persoonlijk onderhoud stelt u dat er enkel lager onderwijs was in Halgan, terwijl u in uw tweede persoonlijk onderhoud stelt dat er zowel lager als middelbaar onderwijs was in Halgan (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 6).”*

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze maar een beperkte geografische kennis had en zich baseerde op hetgeen ze hoorde. De Raad treedt de bestreden beslissing echter bij dat, zelfs al baseerde ze zich enkel op hetgeen ze hoorde van andere personen, haar kennis op dit punt tekortschiet. Er kan wel degelijk worden verwacht dat verzoekster basiskennis zou hebben zoals de afstand tot de rivier, het reliëf van het landschap en de aanwezigheid van controleposten, scholen en dorpen, zelfs al woonde ze maar vier jaar lang in Halgan.

De bestreden beslissing merkt verder terecht op dat ook de kennis van verzoekster met betrekking tot Al-Shabaab tekortschiet:

“5) Uw kennis over Al-Shabaab en hun acties tegen soldaten in Halgan toen u daar was, is beperkt. Er kan verwacht worden dat u hier beter van op de hoogte zou zijn aangezien Somalische soldaten deel uitmaakten van uw cliënteel.

- U kent slechts de naam van één persoon van Al-Shabaab in Halgan. Mensen praatten erover in uw eetcafé. Buiten dat hij de grote leider was in de regio en dat hij een gevreesd man was, weet u echter niets over hem (CGVS 2, p. 10-11).*
- U werd meermaals uitgenodigd om meer te vertellen over een aanslag in 2016 maar kon er niet meer over vertellen dan dat er geschoten werd, een bom ontplofte, veel mensen omkwamen en mensen vluchtten, algemeenheden die voor zowat elke aanslag gelden (CGVS 1, p. 19-20). Hoeveel slachtoffers er vielen kon u zelfs niet bij benadering zeggen (CGVS 1, p. 19).*
- U vertelt dat het gevecht van 2016 het laatste gevecht was tussen de overheid en Al-Shabaab in Halgan toen u er was (CGVS 2, p. 9). Na 2016 staan er echter nog 25 gevechten tussen de overheid en Al-Shabaab*

geregistreerd in ACLED (zie blauwe map, 7). In de media verschenen er ook verslagen van gevechten na 2016 rond Halgan (zie blauwe map 1, 8 en 9).

Het is niet mogelijk dat u deze gevechten zou categoriseren als aanslagen en ze u daarom niet herinnerde. U immers gevraagd of u zich aanslagen op soldaten in Halgan herinnert door Al-Shabaab, kan u enkel een autobom noemen en een huis dat tot ontploffing is gebracht (CGVS 2, p. 20). Gezien uw profiel van uitbaatster van een eetcafé met soldaten en bedoeïenen als klanten, kan er verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de gebeurtenissen die plaatsvonden tussen Al-Shabaab en soldaten in de regio waar u woonde en werkte.”

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat Al-Shabaab heimelijk opereert en ze daarom maar een beperkte kennis had van één persoon. De bestreden beslissing stelt hierbij echter op pertinente wijze dat er van verzoekster meer kennis over deze persoon kan worden verwacht dat haar café gasten hierover praatten, hetgeen impliceert dat het een belangrijk figuur betrof in de regio.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster verder dat sommige leden van Al-Shabaab mogelijk haar café bezochten, doch hun identiteit vaak niet duidelijk was vanwege hun discretie. Ze benadrukt dat ze zich afzijdig hield van hun gesprekken om problemen te vermijden. De Raad meent dat dit argument volgt uit een foutieve lezing van de bestreden beslissing, waarbij eenvoudig weg valt af te leiden dat gezien er in haar café over een belangrijk figuur werd gepraat, er van verzoekster meer informatie kon worden verwacht. Geenszins wordt er door de bestreden beslissing geponeerd dat Al-Shabaab leden (heimelijke) gesprekken zouden hebben gevoerd in het café van verzoekster, waarbij ze hiervan kennis zou had moeten nemen.

Met betrekking tot haar beperkte kennis van veiligheidsincidenten, herhaalt verzoekster in wezen de karige informatie die ze tijdens het persoonlijke onderhoud reeds aanhaalde. Tevens stelt verzoekster dat ze maar beperkte toegang tot informatie had en geen kennis nam van feiten na haar vertrek in 2020. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat gelet op het profiel van verzoekster als caféuitbaatster die bedoeïenen en militairen ontving, er van haar een gedegen kennis van incidenten tussen 2016 en 2020 kan worden verwacht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt verzoekster niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan, in district Bulo Burte, gelegen in de regio Hiiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekster dat er onlosmakelijk mee verbonden is. De bestreden beslissing merkt hierbij terecht op dat zelfs indien verzoekster zaken moeilijk in de tijd zou kunnen plaatsen zoals vermeld in het attest van uw klinisch psycholoog, er op gewezen moet worden dat bovenstaande vaststellingen geen betrekking hebben op de chronologie van gebeurtenissen. Verzoekster slaagde er niet in om haar persoonlijke levensomstandigheden op geloofwaardige wijze te schetsen, noch om afdoende te antwoorden op de vragen van het CGVS over de regio Halgan. Verzoekster bleek bovendien wel in staat om een opsomming te geven van enkele dorpen, clans en gebeurtenissen in de regio en haar voorgehouden problemen in Somalië op uitgebreide wijze toe te lichten. Uit niets blijkt dan ook dat de hiaten in haar kennis en haar ongeloofwaardige verklaringen omtrent haar directe leefwereld het gevolg zouden zijn van een geheugenproblematiek in hoofde van verzoekster.

Waar verzoekster nog een attest neerlegt in haar aanvullende nota van 30 oktober 2025 dat stelt dat haar moeder omkwam in een aanslag, merkt de Raad op dat dit een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden vastgesteld. Bovendien is het niet duidelijk waarom verzoekster dit attest niet eerder heeft neergelegd, daar het werd opgemaakt op 7 oktober 2020. Eenzelfde redenering kan worden gevolgd wat het Somalische attest betreft dat de aard van de verwondingen van verzoekster vaststelt.

Het medisch certificaat dat werd opgesteld in functie van de procedure voor een aanvraag om machtiging tot verblijf (artikel 9ter van de Vreemdelingenwet) kan verder niets zeggen over de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep.

De bestreden beslissing overweegt tot slot op goede gronden het volgende inzake de kwetsbaarheid van verzoekster, haar beperking en haar zontje:

“Voor zover uw advocaat aanhaalde dat u een alleenstaande vrouw met een zoon bent (CGVS 1, p. 20) moet worden benadrukt dat u zelf geen zicht bood op uw werkelijke regio van herkomst, uw familiale netwerk (supra) en dat doorheen uw asielprocedure hoe dan ook bleek dat u wel degelijk geholpen werd door (onder meer mannelijke) familieleden en vrienden die u jarenlang zouden hebben verzorgd, onderdak hebben verschaft en voor uw reis naar Europa betaalden (CGVS 1, p. 10, 14; CGVS 2, p. 9, 18).

Voor zover uw advocaat en uw vertrouwenspersoon aanhaalden dat u als vrouw met een beperking – u heeft een beenprothese - gediscrimineerd zou worden (CGVS 1, p. 20-21) moet worden aangestipt dat u zelf louter aanhaalt dat u uitgescholden zou worden (CGVS 2, p. 19) hetgeen onvoldoende zwaarwichtig is om als

vervolgving of ernstige schade te worden gekwalificeerd. Voorts beschikt het CGVS niet over informatie waaruit zou blijken dat elke persoon met een fysieke beperking in heel Somalië dermate gediscrimineerd zou worden dat er a priori sprake zou zijn van een situatie van vervolging. U liet tevens na om informatie neer te leggen waaruit dit zou kunnen blijken.

Wat betreft uw stelling dat u onvoldoende zorg zou krijgen voor uw fysieke beperking en voor de nierproblemen van uw zoon A. omdat Somalië niet ontwikkeld is (CGVS 1, p. 20; CGVS 2, p. 19), dient te worden vastgesteld dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Belgische Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient ter beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Voor de volledigheid moet nog aangestipt worden dat uw vrees dat uw éénjarige zoon A. gerekruteerd zou worden door Al-Shabaab omdat alle tieners volgens u gerekruteerd worden (CGVS 2, p. 11) geheel hypothetisch is."

In haar aanvullende nota van 30 oktober 2025 haalt verzoekster enkele stukken landeninformatie met betrekking tot de situatie van personen met een beperking in Somalië. Uit het *Helpdesk*-rapport van januari 2018 zou blijken dat vrouwen en meisjes met een beperking een hoger risico op seksueel geweld en andere vormen van misbruik lopen. Evenwel stelt hetzelfde rapport dat mobiliteitsbeperkingen gemakkelijker worden aanvaard (*Helpdesk*-rapport, p. 9). Hoe dan ook blijkt uit de aangehaalde landeninformatie geen algemeen risico tot vervolging van meisjes en vrouwen met een beperking, hoogstens wordt een verhoogd risico vermeldt. Verzoekster maakt echter geen enkele melding van een zulke vrees en stelt louter dat ze zal worden uitgescholden. De bestreden beslissing stelt hieromtrent reeds terecht dat dit niet de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikt. Verzoekster concretiseert op geen enkel wijze een andere vorm van discriminatie dan wel vervolging die ze meemaakte in Somalië of vreest te zullen meemaken bij een eventuele terugkeer.

De vaststellingen van de bestreden beslissing inzake haar zoontje A. worden integraal bijgetreden door de Raad, waarbij dient te worden opgemerkt dat deze ook gelden voor wat haar pasgeboren zoontje An. betreft.

De Raad is verder van oordeel dat een verhoogde kwetsbaarheid *an sich* niet leidt tot een nood aan internationale bescherming. Zeker nu dat verzoekster er niet in slaagt haar voorgehouden herkomst en daarbij horende problematiek aannemelijk te maken. De Raad benadrukt nog dat een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad valt. Eenzelfde redenering dient worden gevolgd wat de machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter van de Vreemdelingenwet) betreft.

Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV). De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen.

De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*" en "*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*", in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

In casu moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II.

In deze dient de Raad echter vast te stellen dat dit type van VGV niet onderhevig is aan een risico op herhaalde vervolging, ook niet na een zwangerschap. Een zulk standpunt wordt gesterkt door de landeninformatie die thans wordt gevoegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota (LIFOS, Migrationsverket, *Female Genital Mutilation*, p. 38 e.v.). Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. Immers blijft de Raad geheel in het ongewisse naar waar en in welke omstandigheden ze in Somalië zou terechtkomen bij een eventuele terugkeer, daar ze op deze elementen geen zicht geeft. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgelaten, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissarisgeneraal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP